

# GAZETA KRAKOWSKA

N<sup>ro</sup>. 23.

WE CZWARTEK DNIA 24. MARCA 1796.

Wszem w obec niniejszym oznaymuie się, iż Nayaśnieszja Jego Cesarsko-Królewska Mość Franciszek II. Rzymski Cesarz, Węgrów, Czechów i Galicyi Król, Austryi Arcy-xiąże, o codzienne pomnożenie i mocniejsze ustanowienie szczęśliwości dla ludu berłu swemu podległego bezprzestannie troskliwy przy innych okolicznościach rozporządził, ażeby końcem dopełnienia każdemu w państwach Polski rządowi swemu świeżo poddanych zostaiącemu rychłey sprawiedliwości, ieden appellacyyny trybunał, i dwa sady szlacheckie ustanowione zostały, który to appellacyi trybunał i sądów szlacheckich ieden w Krakowie, drugi zaś sąd szlachecki w Lublinie prawuiących się sądził.

Gdy daley nim dopiero rzeczonych sądów iurydykcyja otwarta zostanie, różne rozporządzenia przygotuiące uskuteczniōne bydz muszą, i tym czasem potrzeba, aby w tychże państwach przy sprawiedliwości dopełnianiu iakowaś ustawa uczyniona była, *provisorie*, przeto wyżey wspomniona Naysnieszja Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość naywyższym swoim dekretem na dniu 28 lutego roku bieżącego, oraz postanowił.

*Nayprzod.* Ażeby równie sady ziemskie i grodzkie dotąd znayduiące się, iako magistraty i inne prawne iurydykcyje tym czasem aż do istotnego przyszłego otwarcia rezolwowanego appellacyi trybunału urząd swój wprawdzie sprawowali, — *lecz*

*Pewtore.* Ażeby się nietylko sady iurydykcyą kryminalną wykonywaiące od publikowania i exekwowania sentencyi, czyli wyroków, przez które obwinieni na karę więzienia roku iednego termin przewyższaiącego, albo na surowszą cielesną karę, albo też wcale na karę śmierci skazani są, wstrzymali, ale też także:

*Potrzenie.* Ażeby wszelkie bez różnicy iurydykcyje iakiegokolwiek swego wyroku, czyli decyzyi z granicy kryminalney wychodzącey w prywatnych spraw okolicznościach nastąpiōney, którą iedna, albo druga strona uciążoną się bydz oświadczyła, exekucyą, tudzież dalszy sprawy bieg zastanowili, a stronom uciążonym się bydz czuiącym.

*Poczwarte.* Termin do appellacyi prowadzenia, albo rekurrowania pōty wolnym został, pōki appellacyi trybunał ustanowić się maiący swoią iurydykcyą nieprzedsięweźmie, i pōki ogłoszono niebędzie, iż takową przedsięwziął, a zatym wszelkim innym sądom ziemskim tudzież urzędom grodzkim, magistratom, niemuiey także wszelkim iurydykcyą prawnym, naywyższe to rozporządzenie dla iak nayscisleyszego zachowania publikuie się, — a razem iako:

*Popiąte.* Sądy kryminalne iurydykcyą wykonywające zdania swe, których ekucyą zastanowić, w drugim punkcie tegoż uniwersalnego listu onym ordynue się, wyższemu otworzyć się mającego appellacyi trybunału roztrząśnieniu swego czasu poddać niniejszemi obowiązują się, tak przeciwnie.

*Poszoste.* Sądy w innych prywatnych stron sprawach, w których od sentencyi wydanej appellowano byłoby, i z przyczyny teyże podług punktu trzeciego niniejszego listu dalszy bieg sprawy zawieszony byćz musiałby, provisoria ustanowić obowiązane będą, w owym przypadku, gdzie stronie appellowanej wysłuchawszy wprzód stronę appellującą z zastanowienia ekucyi i do appellowania terminu płynącego iakie wielkie niebezpieczeństwo, albo krzywda wynikająca okazana byłaby.

Dan w Lwowie dnia 10 marca 1796

*JAN Hrabia de GAISRUCK Królestwa  
Galicyi i Lodomerji Gubernator i  
Kommissar uprzywilejowany. mp.*

(L.S.)

*ANTONI BAUM de APPELSHOFEN  
Actualny Gubernii Konsyliarz i Kom-  
missarz Prowincjonalny.*

*Z Parvża d. 28. Lutego.*

Jenerał Stoflet, niemiec rodem, który na czele royalistów i szuanów, spólnie z jenerałem Charettem, nacyzynnicy w departamentach południowych wojnę domową prowadził, został teraz na d. 2. t. m. poymanem i zaraz na drugi dzień z 2 swemi adiutantami i wielą innemi osobami w Angers roztrzelanym. Jeszcze przedwczorem powątpiwało wielu otey nowinie, ponieważ dotąd niebyło ieszcze żadnego urzędowego o niey doniesienia; lecz dzisiaj ogłosił minister wojenny Petiet odebrane urzędowe doniesienia o poymaniu Stofleta, zaczym niepodpada już ta rzecz żadney wątpliwości. Oto są urzędowe rapporta.

Z Głowney Kwatery Chemillé 5 Wentos roku 4  
(24 Lutego)

*Jenerał Brygady Menage kommanderuiący  
w Chemillé, do jenerata dywizyjnego He-  
douville.*

„Jenerale! Stosownie do odebranego ordynansu od dywizyjnego jenerata Cassin, wykommenderowałem obywatela Loutil szefa siódmego batalionu Paryzkiego, o godzinie 11 w wieczor, z 200 piechoty i 25 iazdy, do Saugreniere, iako do miejsca wskazanego siedliskiem szefów rozboyników; przytym zlecilem mu przetrząć na

drodze leżący zamek Soucherain, czego dopełnić. Nieznalazłszy tam nic, udał się do Saugreniere; poczyniwszy wszystkie dyspozycye wojskowe dla opasania tego miejsca, udał się tam na czele 12 grenadyerów, i zastukałszy we drzwi, zapytano się: kto tam? Odpowiedział iż royalista, na zwawszy się Forestier. W tym samem momencie zastukał się adiutant Liegeard do drugich drzwi, pod imieniem Schiout, także szefa. Otworzono na ów czas drzwi; zastali kilku ludzi uzbrojonych, których szef zaraz wezwał żeby broń złożyli. Osmu grenadyerow stanęło przynich z nabita bronią; sam szef Loutil z kapralem i 2 grenadyerami w padł do izby, żeby szuanow gwałtem zagarnąć. Stoflet uchwycił w tym momencie grenadyera Audions załep, i gdyby nie pomoc kaprała Flageolet i obywatela Chartier, ten waleczny żołnierz byłby pewnie nieuszedł śmierci. Znalezione tam Stofleta szefa rozboyników; Schemayera i Ferrarainine jego adiutantów; Renaud, Pineai i Mezeaux, dway kuryerowie, a trzeci słujący. Loutil chwali bardzo w swym raporcie żołnierzy, których miał pod sobą; obywatel Liegeard dopomagał bardzo wiele w tey ważney wyprawie, a obywatele Flageolet kapral i Chartier szczególniej się dystyngwowali. Sam szef Loutil bardzo

się także dystyngwował, i jego zręczności winniśmy zabranie tych szefów.

*Podpisano Menage.*

*Kopia listu do ministra wojennego, od generała dywizyjnego Hedouville, z Głowney kwatery w Angers 5 Wentos roku 4.*

„Obywatelu Ministrze! Dzisiejszej nocy został Stoflet z dwiema adiutantami, z dwiema kuryerami i jednym służącym na folwarku Saugreniere, w kantonie Jalais, w dystrykcie Chollet złapanym. Jenerał Menage przyprowadził ich tu dziś; te nocy będą osądzeni, a jutro rano rozstrzelani. (Co już przed frontem uskutecznione) Przyłączam tu raport jenerała Menage, z którego wyczytaż dobre sprawienie się obywatela Lantil i Liegeard adiutanta, którzy mieli powierzoną sobie tę wyprawę i walecznych grenadyerów. To złapanie wiarogłomnego szefa, potrzeba tegim źródłom jenerała Hoche przypisać, i wielkiej czynności, w iakiey woyska nasze utrzymywał w królestwie niegdys Stofleta, który niepotrafił podnieść mieszkańców wiejskich, a teraz odbierze sprawiedliwą nagrodę swey zdrady. Rozbojnicy uatakowali w tych dniach Mallievre, St. Laurent i Maulevrier, ale ze stratą zostali odparci. Nicolas jeden z ich dywizyjnych szefów zostawszy z pod Maulevrier odpartym, schronił się do jednego folwarku, gdzie w nocy od naszego woyska został odkrytem: miał przy sobie swego synowca i trzech innych szefów. Officer oddziału republikańskiego wchodząc do tego folwarku odebrał trzy postrzały w nogę; grenadyer, który z nim wchodził był także ranionym; lecz dom został natychmiast otoczonym, i pożywym odporze pięciu tych determinowanych rozbojników, 3 zostało zabitych, a 2 zabranych; ci zostali do Chollet przyprowadzeni, osądzeni i t. m. rozstrzelani. Podobne przykłady, rozbrojenie Wandy, które pomysłnie idzie, i codzienne porażki szuanow, wzniesiło powszechną boiaźń między nimi. Mieszkańcy wiejscy w dystrykcie tego departamentu, nie mając więcej ochoty bić się, skłonni są do złożenia broni i nie chcą się tylko o-

brabianiem ziemi zatrudniać. Pozdrowienie i uszanowanie.

*Podpisano Hedouville.*

*Zgodność kopii, podpisano Petiet.*

Woyska nasze znajdują się teraz w szczęśliwym położeniu, ponieważ wiele mieszkańców Wandy nietrzymają już więcej z royalistami, a sami nawet dają republikanom znać oschronieniu się ich szefów i o ich przedsięwzięciu. Temu właśnie zdarzeniu winniśmy najwięcej złapanie i ukaranie Stofleta, ponieważ jego własni ludzie wskazali go naszym woyskom.

Słychać było w tych dniach iż i Charetta złapano. Jeden reprezentant donosił o tej nowinie; ale dotąd nie jest jeszcze przez żadne urzędowe doniesienie potwierdzoną. To jednak słychać iż Charette w jednym lasku zupełnie opasany, z którego mu się ciężko będzie wysliznąć.

W Normandyi znajduje się jednak jeszcze dosyć kup szuanow; w tych poszło tam znowu świeże ztąd woysko i kilka wozów amunicyi. W nocy na 19 t. m. w padli szuanie do miasta Mayenne, opanowali tamtejszy park artyleryi, ale nakoniec zostali ze stratą odpędzeni. Różne gromady, które około Coutanes białą kukardę zapieły, zostały podbite i dowódczow ukarano.

Więści pokoju znowu się odnowiają, a przynajmniej iż negocyacje jeszcze zupełnie niezzerwane. Z tym wszystkim, wszystko już do otwarcia kampanii gotowe; nasze woyska są w takim stanie iż niepotrzeba tylko znaku do boju.

Słychać także, iż Portugalia za pośrednictwem Hiszpanii odstąpiła od koalicji i z Francją zawarła pokoy. Mangoury który niegdys w Ameryce konsulem był, a teraz nim nadiechał jenerał Perignons interesu rzeczypospolitey w Hiszpanii utrzymywał, ma poyść na ministra do Lizbony.

Przedwczorem stanęło przed kryminalnym sądem departamentu Sekwany 47 Septembrysanow, których niecnoty do tego momentu dyrektoryat cierpiał. — W Montpellier zrobił rozruch się na którego czele był Cambonabrał: otoczono municypalność i

przymuszono ią do zniżenia ceny chleba i mięsa. Posłano tam żołnierzy i wszystko już uspokojone.

Dnia 25 t. m. przybył tu obywatel Charretier, który ma w Londynie swój handel, i pomiędzy innym, miał od rządu zlecenie traktowania względem zamiany jeńców; lecz ta zamiana z wielką trudnością przychodzi, ponieważ Anglicy mają przeszło 7000 branców Francuzkich, a my niewiele Angielskich.

Liczba 300 osob, które miały iść z posłem Auber Dubayetem do Konstantynopola, zmuieszczono dla wielkiego kosztu do 80 osób.

Kapitan Maulson, który z swoją dywizją nazad do Brest powrócił, przyprowadził 4 Angielskie okręty z sobą.

Nowy kantor śródkowej policji zniżył wczoraj na raz taxę mięsa od 145 liw. funta na 97 liw. w asygnatach; o pieniądzech niema i wzmianki. Dla tak wielkiej taxy iak przeszła była, zepsuło się rzeźnikom wiele tysięcy funtów mięsa, ponieważ go nikt niechciał tak drogo płacić. Na placu greve przedają końskie mięso dla tych którzy nie są w stanie kupienia wołowego.

Dyrektoryat kazał zamknąć Panteon i teatre na ulicy Faydeau; ponieważ tam grano sztukę wyszydającą przymuszoną pożyczkę, którą royalści bardzo poklaskiwali, ale patryoci znieść niemogli.

W Wersalu chciało przysięgłe duchowieństwo 20 t. m. trzymać w kościele S. Ludwika synod, a 25 zwołać lud do obrania biskupa, i wydało już pismo pod tytułem: "Akta synodu plebanów, dyecezyi Sekwany i Oazy ogołoconych z biskupa, mianego w katedralnym kościele S. Ludwika w Wersalu d. 18 stycznia roku pańskiego 1796. Jak tylko się dyrektoryat dowiedział o takowym piśmie, które w brew rewolucyi wydane, i w którym przytoczono iż już duchowieństwo urzędowa korespondencją z Papieżem otworzyło &c. wydał zaraz rezolucyą, żeby kościół S. Ludwika zamknąć, że synod się zakazuje i autorowie tego pisma mają być ścigani.

Niedaleko Tunis zabrały nasze dwie

fregaty o 44 armatach, Angielską fregatę Justice.

Do utworzenia nowych towarzystw, używają tu różnych pozorów. Na ulicy Traversiere utworzyło się towarzystwo pod pozorem spomagania iedynie potrzebnych patryotów; z tym wszystkim naradzenia ich, nieściągaia się tylko do polityki i poczęści do kontrarewolucyjnych zamiarów: ieden członek tak się daleko zapędził, iż wyrzekł, że nam dyktatora potrzeba &c. Słychać, iż już przedsięwzięto środki, żeby napotym podobnych mów niebyło.

W radzie pieciuset ciągną się ieszcze wciąż naradzenia względem przywrócenia nazad kredytu asygnatom. Dubois Crancé czytał wczoraj długi w tej materji projekt. Nalega w nim na prędkie wybranie przymuszonej pożyczki, a ci, którzyby się wzbraniiali iey zapłacić, mają być zaraz uwięzieni. Wszystkie wesze z przymuszonej pożyczki asygnaty, z pozostałych podatków i za przedane domy narodowe, mają być spalone; a reszta pozostałych w cyrkulacyi, będzie nowym stępem oznaczona. Te mają mieć w summie 3000 millionów aż do pokoju przymuszony bieg równo z monetą; ktoby się temu sprzeciwiał ma być iako zdrajca oyczyzny uważany. I lubo narodowe dobra dopiero podczas pokoju mają być sprzedane, gdyby się atoli kupiec nadarzył, może ciało prawodawcze iedną ich część pozwolić sprzedać. — Na zastąpienie kosztów przyszej kampanii, przeznaczą rada podług tego projektu sumę 1800 millionów metalowej wartości, to iest: 300 millionów za pozwolone dyrektoryatowi przedać dobra; 200 millionów z przymuszonej pożyczki, 300 millionów z gruntowego podatku, 300 z nieregularnych podatków, i na koniec 500 millionów z zostających w kasy asygnatów. — Rada wyznaczyła osobną z 5 członków do roztrząśnienia tego projektu kommisją; Dubois Crancé iest sam członkiem tej kommisji.

## G A Z E T Y    K R A K O W S K I E Y

WE CZWARTEK DNIA 24. MARCA 1796.

*Z Hagi d. 5 Marca.*

Już tedy po instalacji na d. 1. t. m. konwencyi narodowej, zostało collegium jeneralnych Stanów, które 200 lat trwało zniesione. Obywatel Piotr Paulus został pierwszym prezydentem tej konwencyi, i 4 sekretarzów do niego obrano. Po elekcyi swojej przywdziałwszy szarfę narodową, deklarował prezydent imieniem ludu Niderlandzkiego, iż niniejsze zgromadzenie jest ciałem reprezentującym lud Niderlandzki, na co w całym zgromadzeniu zabrzmiały radosne okrzyki, do których się i ministrowie Francuzki, Duński i Portugalski przypisali. (Bawarski nie był przytymnym) Konwencya ma dziś piątą sesyą; wszystkie jej naradzenia będą drukowane. Do dziś dnia niezaszło jeszcze nic ważnego, ponieważ się roznemi urządzeniami zatrudnia. Wszyscy deputowani byli we frakach; posłowie tylko zagraniczni byli w ceremonialnych sukniach. Dnia 1. dekretowała konwencya, iż siódme pól brygady, które dotąd było w służbie prowincyi Hollandyi, będzie odtąd w służbie całej Rzeczypospolitej. Dnia 2 przybyło wiele deputacyi z powinszowaniem do konwencyi, i obywatel Schlicher, który był agentem jeneralnych Stanów, został agentem konwencyi narodowej mianowanym. Wszystkie adreśy i listy do konwencyi, muszą być następującym napisem adreśowane: Do Narodowego zgromadzenia ludu Niderlandzkiego.

Prezydent zapewnił imieniem konwencyi narodowej, iż się konwencya niebędzie mieszała do wewnętrznych interesów szczególnej prowincyi. — Dnia 2 została administracya prowincyalna Hollandyi na miejsce dawnej reprezentancyi instalowaną.

Dnia 3 była solenna procesya przy asystencyi Hollenderskiego i Francuzkiego wojska, do zaszczipienia nowego drzewa wolności na placu Buytenhof. Białe poubierane dziewczęta spiewały patriotyczne piosnki; 8 dziewcząt przy narodowych szarfach niosły łuk tryumfalny, z alegoryami wolności. Na tryumfalnym wozie prowadzono statwę wolności. Małe dzieci obywatelskie, sieroty i białe poubierane obywatelki, z narodowymi wstążkami i obywatelskimi koronami ozdobione tę procesyą, która na placu, gdzie drzewo wolności zaszczipione zostało, przyobecności Francuzkiego posła, dźwięku muzyki i huku zarumat od deputacyi konwencyi narodowej powitaną została.

Kontra admirał Braak doniósł iż ze wzgorku Dogersbank, widział 6 wojennych Angielskich okrętów krążących. Poty, poki ich się liczba niepomnoży niespodziewa się żadnej potyczki, ponieważ Hollenderska eskadra jest za wielką żeby się Anglicy mieli odważyć na spotkanie.

Do Kadyx przybyło przeszłego roku 24 miliony 894,236 piastrow z Ameryki, z których 10 i pół miliona należało do kró-

la; oprócz tego rachują jeszcze, iż wchodzi przeszło 10 millionów co rok, których niemeldują.

#### *Z Hagi d. 8 Marca.*

Sesja d. 4 Marca była nieco konwencyi narodowej burzliwą. Przystano od wydziału bezpieczeństwa z Amsterdamu papiery, z których wyczytano, iż w gronie reprezentantów ludu Niderlandzkiego, znajdują się niegodne członki, iż prezydent Paulus, jest obwinionym, iakoby z jego przyczyny kap dobrej nadziei w padł wręce Anglików, i że on przyczynił się do elekcyi członków, którzy przeszłą Wschodnio indyjską kompanią zle zarządzali, i oni tego nieszczęścia przyczyną byli &c. Z przyczyny tych obwinień powstały wielkie spory: jedni mieli, iż Paulus powinien opuścić krzesło prezydenckie, drudzy znowu przeciwnie. Prezydent był sam tej myśli; lecz nakoniec zgodzono się iż niepotrzeba. Zgromadzenie zamieniło się w sekretny wydział; słuchacze musieli ustąpić; większością głosów wyznaczono kommisją żeby im jeszcze podczas sesyi przyniosła o tym rapport. Skoro kommisya zdała rapport, zadecydowano odesłać dowody oskarżenia do administracyi prowincjonalney.

W papierach, które w sobie mieszczą oskarżenie prezydenta Paulus, znajduje się pomiędzy innemi deklaracya obywatela Howing, w której przytacza, iż obywatel Bowens powiedział, że Piotr Paulus jest błazen, ponieważ jest przyczyną, iż kap dobrej nadziei wpadł w ręce Anglików. Na takowe oświadczenie, został Bowens od wydziału bezpieczeństwa zapytany; odpowiedział, iż podczas bytności swojej w Hadze, słyszał od obywatela Reedlinghuys, iż ta rzecz tak się w istocie ma, że chce ją narodowemu zgromadzeniu dowodami potwierdzić. Te dowody zasadza się na deklaracyi, wspomnionego Reedlinghuys względem podanej jeneralney Stanom od siebie noty, na którą niezważano. Fałsz oskarżenia przeciwko prezydentowi Paulus, dowiedło już wielu członków, i te same obwinienia podają na

Bowens i Reedlinghuys; ostatni odebrał rozkaz żeby niewyjeżdżał z Amsterdamu. Wyznaczona nawet kommisya na roztrząśnienie tych papierów, oświadczyła w swoim raporcie, iż dowody, co się tyczy oskarżenia Paulus są iedne drugim przeciwne, i niewarte naradzenia dalszego zgromadzenia.

Zbiegli reprezentanci Fryzlandyi pisali list do konwencyi, iż gotowi są zdać z swego postępu sprawę, proszą tylko, aby do swoich urzędów nazad przywróceniem zostali. Konwencya wyznaczyła z 8 członków kommisją, aby iey o ich żądaniu przyniosł swoje zdanie.

#### *Z Madrytu d. 2 Lutego.*

Admirał Dioiz popłynął z Kartageny w 10 liniowych okrętów i 3 fregat do Kadyx. Mówią iż z tamtąd popłynie do Ameryki, a przeznaczony tam admirał Solano powiezie Xcia Parmeńskiego do Liworna. W Kartagenie jest jeszcze 15 wojennych okrętów pod admirałem Mazzareda, a w Kadyx drugie tyle pod Don Langara. — Dnia 21 listopada przybyli Francuzcy kommisarze do St. Domingo, gdzie im nasz admirał Aristizabal stosownie do zawartego z Francją pokoju miał oddać naszą część tej wyspy w posiadłość, i z tamtąd z wojskiem Hiszpańskim do Havannach popłynąć; lecz to oddanie zostało jeszcze odwołane, aby te osoby, które się nie chcą pod rządem Francuzkim zostać, miały czas wyprzedać się ze wszystkiego. — Z Havannach idzie znowu konwoj, który 10 millionów piastrow do Kadyx prowadzi — Królestwo JJ. powrócą około wielkieynocy do Madrytu nazad. Mieszczanie Kadyxey zaprosili Królestwa przez deputacya, aby raczyli Kadyx odwiedzić, i wystali pod nich dwa najpiękniejsze gondoly i wojenny bryg, żeby sobie morzem płynęli.

#### *Z Genui d. 24. Lutego.*

Podług ostatnich wiadomości z Madrytu, przybyło tam z kommisarzami Angielskich. Powiadają iż zamiarem ich poselstwa jest, za pośrednictwem Hiszpanii

otworzyć negocjacje pokoju z Francją. Drudzy mniemają, iż przybyli tu zagodzić niesnaski między dworem Madryckim i Londyńskim wszczęte. Podług tych samych listów, miał rząd Hiszpański wydać rozkaz, żeby liczbę okrętów wojennych aż do 40 zmniejszyć. — Dla armii Francuzkiej przybyło do Nicy wiele gotowych pieniędzy.

#### *Od niższego Renu d. 1. Marca.*

Nie można tego pojąć iak się to dzieje; Francuzi uzbraiają się nadwzyczaj, a przecię utrzymują iż pokój jest pewny; wczoraj nie udało się ztym w Koblenz adiutant generała Jourdan, który dopiero z Paryża powrócił, i chciał się grubo o to zakładać — Mamy już tu listę wojsk, które zmocnią armię Cesarzką nad Renem; liczba ich wynosi 40.000, a przecię wszystkie listy z Wiednia zapewniają, iż pokój nastąpi. Przed kilką dniami przybyło do Wiednia 2 kuryerów z Danii, i ci ożywili znowu nadzieję pokoju, a przecię czynią się straszliwe przygotowania do wojny.

Stany jeneralne kazały magistratowi miasta Bremen oświadczyć, iż sobie podchlebiają, że magistrat rozkaże we 24 godzin znajdującym się tam Hollenderskim emigrantom wyjść z miasta i z jego granic; gdyż w przeciwnym razie, zostałyby przymuszone przystąpić do środków, któreby mogły niemiłe skutki na miastościągnąć. Stosownie do tej rekwizycji, rozkazano tedy przy odgłosie bębna, żeby w przeciągu trzech dni wszyscy emigranci z miasta wyszli.

Reprezentanci ludu Amsterdamskiego, którzy się teraz pod imieniem rady gromadzkiej miasta Amsterdamu, zgromadziła; wydali rezolucję, żeby wszystkie młodzi z publicznych i sierocych domów, która 17 lat doszła, pod karą wyrugowania ze wspomnianych domów do służby morskiej poszła.

Żona obywatela Meer, która podczas publicznej procesji d. 3 reprezentowała statuę wolności, zachorowała niebezpiecznie z oziębienia. Musiała przeszło 6 godzin na wozie tryumfalnym siedzieć; był

ci prawda w ołtarzu na którym się opierała piecyk, ale ią to niewiele zagrzało. Za tę przysługę odebrała 100 ryderów nadgrody.

Prezydent Paulus zachorował. Powiedziano z początku, iż choroba jego była zmyślona, dla tego żeby nie był na sesji d. 4 przytomnym, gdzie z przyczyny fałszywego obwinienia pozwolano sobie wiele niesłusznych uszczypków przeciwko niemu; lecz jego choroba jest prawdziwa i niewychodzi z łóżka. Na wczorajszej sesji obrano tymczasowego prezydenta; wybor padł na obywatela Castele, który był sekretarzem, i zasiadł zaraz prezydenckie miejsce. Na tej samej sesji czytano po pierwszy raz depesze naszych ministrów przy zagranicznych dworach, które dotąd do jeneralnych Stanów lub do kanclerza Quarles adresowane były. Niż konwencya wyznaczy wydział, do którego te interesa będą należeć, zawiadując niemi 4 sekretarzów; w piątek dekretowała konwencya, iż w tych dniach w domu narodowym będzie dana obcym ministrom uczta.

Na procesję do zaszczerpienia drzewa wolności mają być bite medale, i pomiędzy tych rozdane, którzy się pod czas tej uroczystości nawzięcy dystyngowali — Tutejszy garnizon stoi pod zupełną władzą prezydenta konwencji narodowej, który parole i rozkazy wydaje. — Podług ostatnich wiadomości, widziano naszą flotę ze wzgorku Edeburg o 20 mil na morzu: dwa liniowe Angielskie okręty, przebiegły w nocy około niej.

#### *Z Düsseldorf d. 4. Marca.*

Od powrotu generała Jourdan z Paryża, co raz to żywsze przygotowania Francuzi do wojny czynią. Wiele wojsk z tamtej strony Renu odebrały rozkazy, żeby się w inne strony udały; także wiele korpusów, które w Luxemburskim i około Metz stały posunęły się bliżej do Mozelli. Gdy pokój nie nastąpi, staną się nasze okolice ze wszech miar przy otwarciu kampanii dla każdego interesujące; za czym niebędzie od rzeczy przytoczyć tu

niektóre wojskowe Francuzów w tych stronach dyspozycje

Z tamtej strony Renu ponaprawiali Francuzi wszystkie pod czas przechodu za Ren pozakładane batterye, i pomiędzy Grimlinghausen i Styryelberg pozakładali jeszcze nowe, dla okrycia prawej flanki z tej tu strony Renu założonych szanców. Te stykaia się po między wsią Flech i Neuhoſſe z Renem idą przez Dohle do tak nazwanego Wehrhan; z tamtąd zamykaia wsi Pampelfort i Derendorf, i pomiędzy Goltzheim i Düſſeldorf stykaia się znówu z Renem. Wzgorki pod Schaap i z prawej strony Holtzheimu są także ufortyfikowane. Z tej tu strony Renu, jest na przeciwko wsi Grimlinghausen założony mostowy szaniec dla 4000 ludzi; tam stoi jeszcze od początku przeszłego miesiąca statkowy most, a drugi jest powyżej Düſſeldorfu, gdzie Ren najważszy założonym. Te części fortecy, któreby na tamtej stronie będącym bateryom mogły szkodzić, zostały zburzone. Około fortyfikacyi w Kayserwerth, pracuia jeszcze wciąż z największym pośpiechem, rozciągają ich dalej ku Kreutzbergowi, zkąd mogą wszystkie okolice ostrzylać. Ale więcey Francuzom czynią pożytku bagniska pomiędzy wsią Richrath i Duisburgskim lasem; te całe błotniste okolice mogą

bydź za pomocą żrodeł na kilka stop wysoko zalane. Jenerał Kleber, który tu niedawno był, rozkazał jeszcze wiele mieysc umocnić.

Dnia 15 t. m. obchodzono w Rzymie z wielką uroczystością pamiątkę 22 roku panowania teraźniejszego Papieża. W wieczor całe miasto było illuminowane, i Papież odbierał dowody przywiązania ludu.

Jak tylko przeszedł Toskański poseł w Paryżu, hrabia Carletti na granicy Toskaniey stanął, zapowiedziano mu zaraz: iż niema potrzeby przyjeżdżać do Florencyi, iż Wielki Xże niepotrzebuie od niego usprawiedliwienia. Niezważając iednak na to pojechał do Florencyi; kazał się zaraz u Xcia zameldować; Xże mu kazał odpowiedzieć iż dziś nie ma czasu, a na drugi dzień rozkazano mu z Florencyi wyjechać.

*Z Wezel d. 5. Marca.*

Dnia 28 p. m. stanął już jenerał Jourdan w swoiey głównej kwaterze w Bonne. Tamteysza cyrkulowa administracya dała przedczorem z okazji iego przybycia bal, cały ratusz był illuminowany. Na wyścigi się ubiegaia z uprzejmością w całym mieście dla niego; wczoray był jeszcze w głównej kwaterze.

## D O N I E S I E N I A.

Gdy przy odebraniu Krakowa zastał J. C. K. Mci cywilny Kommissoryat, na tamteyszym eelnym składzie, dwie skrzynki: iedna pod znakiem L C D A Nro: 3, a druga pod Nro. 10, i ieden kufer pod adresem: Panu Jakubowi Baruch Solow, Rabinowi w Warszawie, o które się już od kilku lat nikt nieodzywa. Podaie się zatem do wiadomości, iż ktokolwiek, ma iakie prawo do rzeczonych towarow, żeby się w przeciągu trzech miesięcy do Krakowskiego J. C. K. Mci Kommissoryatu nieodwłocznie zgłaszał; gdyż w przeciwnym razie, jeżeli się po upłynionym terminie, nikt o rzeczzone towary nieodezwie, Kommissoryat J. C. K. Mci będzie więc przymuszony postąpić sobie z niemi, iak mu sama sprawiedliwość przepisuje. Wydane z J. C. K. Mci Cywilnego Kommissoryatu. W Lublinie d. 29. Lutego 1796. roku.

Uwiedomia się Publiczność, iż licytacya kamienicy po Szlachetnym niegdy Wincentym Waryiskim pozostałej na roznie w ulicy Mikołajskiej pod Nr. 558 stojącej odwoch pietrach z wiazdem i wyiazdem będącej, z mocy wyroku Sądu Woytowsko-Ławniczego Krakowskiego zapadłego dnia 20 Miesiąca Kwietnia roku bieżącego 1796 w Ratuszu Krakowskim o godzinie drugiej popołudniu odprawiać się będzie. Zyczący sobie tyeż Kamienicy za gotowe pieniądze nabycia, raczy się na oznaczonym mieyscu znajdować.